

[Knud Kristensen.]

sen, som ved Slutningen af Mødet i Gaar rettede et Angreb paa Venstre og mig. Det ærede Medlem var noget misfornøjet med, at jeg var fremkommet med nogle Udtalelser, der ikke just lyste af Respekt over for det, at de her har taget nyt Navn. Disse Udtalelser var Svar paa en Provokation af det ærede Medlem Hr. J. S. Foget, hans eget Partis Ordfører, som har talt nedsettende og kritisk om Venstre som et gammelt Parti. Deroverfor sagde jeg: Det er ikke alt nyt, der er godt, og det er ikke Tegn paa, at det er en sund Politik og gode Varer, man fører, naar man stadig skal føre det frem under nye Navne. Det kender vi udmærket fra forskellige Omraader. Den Mand, som fører sine Varer frem paa Markedet under stadig skiftende Navne, har som Regel andenklasses Varer; de Folk, som rejser omkring i Landet og stadig skifter Navn, er som Regel andenklasses Personer, og de Partier, som stadig skal skifte Navn, for at faa Befolkningen til at antage deres Politik, er muligvis ogsaa andenklasses Partier. Det er jeg tilbøjelig til at tro. Hvorfor skal Navnet ellers skiftes? Nu har det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen været her i Rigsdagen i ikke saa forfærdelig mange Aar, men han har ført sin Politik frem under 4 forskellige Navne; først var han Venstremand, dernæst uafhængig, saa Det frie Folkepartis Mand og nu er han Bondeparti-Mand. Det er, saa vidt jeg kan se, akkurat den samme Politik, han fører under de forskellige Navne. Derfor siger jeg, at det er maaske ogsaa for at faa Folk til at tro, at det er noget nyt, fordi han ikke tror, at den Politik, han har ført, kan gaa i dem under det gamle Navn, og saa maa han søge et nyt.

Det er selvfølgelig mindre væsentligt, hvad Navnet er, men det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen fremhæver, at Landbostanden skulde samles under Devisen: Samarbejde. Det er en meget tiltalende Devise, men jeg tror ikke, Navnet gør det. Det, det kommer an paa, er ikke, hvad Navn man har, men hvordan man optræder. Og hvordan optræder da det forhenværende Frie Folkeparti, det nuværende Bondeparti, første Gang det optræder under det nye Navn? Det optræder udfordrende og udsækkende og angribende over for Venstre, uagtet der slet ingen Grund er dertil. Det Forslag, vi her behandler og diskuterer, er vi, saa vidt jeg kunde forstaa Ordførertalen, ikke saa forfærdelig uenige om, saa der er ingen Grund til at kritisere Venstre særlig stærkt for den Stilling, det indtager i Dag

i alt Fald, det har jeg ikke Indtryk af. Men for at faa et Angrebepunkt gaar de tilbage i Tiden til, hvad Venstre har stillet Forslag om, og fremstiller Sagen paa en fuldkommen misvisende og urigtig Maade. Det har jeg gjort Rede for. Jeg kan i saa Henseende henvise til mine Udtalelser i Gaar og skal ikke føje meget dertil. Det er altsaa de ærede Medlemmers praktiske Bidrag til Samling og Samarbejde, at de nu ogsaa under det nye Navn søger at grave alt muligt frem for at komme til at angribe Venstre. En mere falsk Varebetegnelse skal man vist lede længe om. (*J. S. Foget: Smukke Udtryk!*). Ja, men sande!

De Angreb, som det ærede Medlem Hr. J. S. Foget i Gaar rettede mod Venstre, og som jeg har svaret paa, til hvilket Svar jeg kan henvise som fuldstændig korrekt og rigtigt, har det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen suppleret med nogle nye Angreb, for det første, at det var urigtigt, at Venstre henviste til Konverteringsbestræbelser, for saadanne fandtes ikke, og Venstre troede ikke paa dem. At Konverteringsbestræbelser ikke var iværksat og ikke blev iværksat, er jo ganske urigtigt. Det ærede Medlems Parti stillede selv Forslag derom netop under denne Sags Behandling i 1935—36, om Sænkning af Renten, og selv om vi ikke har meget stor Tiltro til almindelige Konverteringsbestræbelser paa Grund af hele Regeringens Politik, har vi dog aldrig benægtet, at man ved Regeringsforanstaltninger og Lovforanstaltning baade kunde virke stimulerende paa Renten i opadgaaende og i modsat, nedadgaaende Retning. Det var det, der var Grunden til, at vi stillede Forslag om 4 pCt., men hvis disse Obligationer blev deponeret, skulde der svares 4½ pCt. Det var netop for at undgaa Kurstab og samtidig, for at disse Obligationer ikke skulde komme ud paa Markedet og ved Udbuddets Størrelse virke sænkende paa Kursen, det vil sige stigende paa Renten.

Nu siger det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen: Det var dog et rigtigt Kapitalistforetagende, at man nu skulde søge at begunstige Højfinans! Nej, det var for at undgaa, at disse Obligationer kom paa Markedet og derigennem virkede forhøjende paa Renten, og jeg skulde tro, at en Renteforhøjelse var i Højfinansens Interesse og ikke det modsatte. Men dertil kommer, at disse Obligationer kunde jo meget godt ligge hos de Kreditorer, som før havde haft Laanet, og naar det ærede Medlem siger, at man var klar over, at der altid vilde være Kurstab paa